

Sygn. akt IV U 98/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Łomży IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Zaleska

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Laskowska

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2018r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z odwołania **P. L.**

przeciwko **Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w B.**

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania od orzeczenia z dnia 07.06.2018r., Nr (...)

Oddala odwołanie.

Sygn. akt IVU 98/18

UZASADNIENIE

P. L. złożył odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w B. z dnia 7 czerwca 2018r., (...) utrzymującego w mocy orzeczenie (...) do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Ł. z dnia 24 kwietnia 2018r., nr (...). (...)1.428.2018, w którym zaliczono go do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim na okres do 30 kwietnia 2020r., z symbolem niepełnosprawności 04-O. Wniósł o zmianę tego orzeczenia i przyznaje mu znacznego stopnia niepełnosprawności ze względu na chorobę oczu.

Uzasadniając swoje odwołanie podał, że przy orzekaniu stopnia niepełnosprawności nie wzięto pod uwagę przebiegu choroby oczu i konieczności wykonania specjalistycznego zabiegu operacyjnego w warunkach wolnościowych. Wskazał, że stan jego wzroku jest zły. Odczuwa ból, przebłyski, za widzi jasny obraz, raz ciemny. Ma duży ubytek w polu widzenia, pogarsza się mu także ostrość wzroku, co utrudnia mu normalne funkcjonowanie. Podniósł, że brak odpowiedniego leczenia może doprowadzić do całkowitej ślepoty.

Wojewódzki Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w B. wniósł o oddanie odwołanie.

W odpowiedzi na odwołanie podał, że nie ma podstaw do jego uwzględnienia, bowiem naruszenie sprawności organizmu P. L. kwalifikuje go do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim o charakterze okresowym do 30 kwietnia 2020r. Wskazał, że za podstawę ustalenia stopnia niepełnosprawności przyjęto schorzenia okulistyczne, które aktualnie powodują ograniczenia w pełnieniu ról społecznych (w tym zawodowych), nie powodując jednak konieczności zapewnienia mu pomocy (czasowej lub częściowej) ze strony innych osób w pełnieniu ról społecznych. Naruszenie sprawności organizmu P. L. [powoduje istotne obniżenie jego zdolności do wykonywania zatrudnienia w porównaniu do osoby zdrowej, o podobnych kwalifikacjach], co nie oznacza, że stan jego zdrowia wyklucza

możliwość pracy na tzw. otwartym rynku pracy z uwzględnieniem przeciwwskazań wynikających ze stanu zdrowia , określonych przez lekarza medycyny pracy. Wskazał że nie ma podstaw do stwierdzenia ,że odwołujący się może wykonywać pracę tylko w warunkach chronionych. Podał, że kryteria kwalifikowania do osób niepełnosprawnych opierają się na stwierdzeniu naruszonej sprawności organizmu i wynikających z niej ograniczeń w samodzielnej egzystencji i integracji społecznej . Są to kryteria biologiczno-społeczne oceniające możliwość funkcjonowania osoby orzekanej w życiu społecznym. Zatem nie sama choroba , lecz stopień jej zaawansowania i upośledzenie funkcjonowania społecznego (postrzegane jako skutek) są podstawą orzekania o stopniu niepełnosprawności. Podniósł, że naruszenie sprawności organizmu u P. L. i występujące w związku z tym ograniczenia w pełnieniu ról społecznych, a w szczególności zawodowych kwalifikują go do lekkiego stopnia niepełnosprawności, o charakterze okresowym do 30 kwietnia 2020r. Wskazał, że odwołujący się nie jest zależny od otoczenia , nie wymaga wsparcia w czynnościach samoobsługowych, w prowadzeniu gospodarstwa domowego, współdziałania w procesie leczenia, rehabilitacji, edukacji oraz w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka, zależnie od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych.

Wyżej wskazane, zdaniem Wojewódzkiego Zespołu, nie dają podstaw do ustalenia umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Orzeczeniem z dnia 24 kwietnia 2018r. nr (...). (...).1.428.2018 (...) do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Ł. zaliczył P. L. do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim na okres do 30 kwietnia 2020r. ze wskazaniem zatrudnienia na otwartym rynku pracy z uwzględnieniem przeciwwskazań wynikających ze stanu zdrowia , określonych przez lekarza medycyny pracy, szkolenia specjalistycznego , zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoc techniczną zgodnie z zaleceniami lekarza specjalisty.

W uzasadnieniu decyzji wskazano, że po analizie przedłożonej komisji dokumentacji medycznej i przeprowadzeniu badań P. L. stwierdzono u niego istotne obniżenie zdolności do wykonywania zatrudnienia oraz ograniczenia w pełnieniu ról społecznych i wykonywaniu zadań życiowych, dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze lub techniczne.

Wskazano, iż przy ocenie stopnia niepełnosprawności skład orzekający wziął pod uwagę aktualny przebieg procesu chorobowego, jego wpływ na stan czynnościowy organizmu a także możliwość poprawy stanu funkcjonalnego pod wpływem leczenia i rehabilitacji. (k. 18 akt (...))

Wojewódzki Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w B. po rozpoznaniu odwołania P. L., orzeczeniem z dnia 7 czerwca 2018r. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie, wskazując, że jest ono zgodne z ustalonym stanem faktycznym (k. 24 akt (...)).

Odwołanie nie jest zasadne.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. Dz. U. z 2018, poz. 511 z zm.) w art. 4 ust. 3 stanowi, iż do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, w myśl ust. 2 tego przepisu zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Z kolei do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji (art. 4 ust 1 wspomnianej ustawy).

W celu ustalenia stopnia niepełnosprawności P. L. - Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu okulistyki.

Biegła rozpoznała u odwołującego stan po urazie oka prawego, stan po usunięciu ciała obcego wewnątrzgałkowego OP, stan po operacji zaćmy OP po wszczęciu soczewki tylnokomorowej, stan po witrektomii tylnej OP i zwłóknienie przedsiatkówkowe w oku prawym. Podała, że odwołujący się ma prawidłową ostrość wzroku w oku lewym, nie wymaga więc konieczności stałej czy długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby. Nie stwierdza też znacznego stopnia niepełnosprawności. Wskazała, że odwołujący się wymaga kontynuacji leczenia operacyjnego w warunkach wolnościowych z uwagi, że ośrodki wykonujące zabiegi witrektomii nie wyrażają zgody na operowanie w warunkach osadzenia w zakładzie karnym. Podała, że zabiegi witrektomii wykonuje się w pewnych etapach. Brak kontynuacji leczenia skutkuje obniżeniem ostrości wzroku i utratą widzenia oraz tych efektów leczenia, które wcześniej uzyskano. Stwierdziła, że w operowanym oku ostrość wzroku stopniowo obniża się: w 2014 roku odwołujący się miał ostrość wzroku w oku prawym 0.9, a obecnie 0.2. Drugie oko (lewe) ma zaś pełną ostrość wzroku, więc według standardów orzeczniczych obowiązujących w naszym kraju nie ma podstaw do podwyższenia stopnia niepełnosprawności do znacznego, o co wnioskuje odwołujący się. Podała, że do stopnia znacznego przepisy orzecznicze pozwalają zaliczyć osobę, która ma ostrość wzroku w oku lepiej widzącym 0.05 i mniej, a odwołujący tego nie spełnia. Biegła orzekła, że schorzenie wzroku u odwołującego się kwalifikuje go do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim o charakterze okresowym do 30 kwietnia 2020 r. (dowód: opinia k. 50-53).

Odwołujący się P. L. wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłej sądowej z zakresu okulistyki. Zdaniem odwołującego się biegła w opinii nie wskazała wszystkich istotnych okoliczności, tj. wywiadzie powinna wskazać, że 3 kwietnia 2018 r. był on konsultowany przez lekarza wykonującego witrektomię w (...) Szpitalu (...) w B., który po wykonaniu badań, odmówił wykonania zabiegu stwierdzając, że jest on zbyt skomplikowany, a także że przepadł termin zabiegu, który miał mieć wykonany w Wielkiej Brytanii, albowiem nie uzyskał zgody w tamtejszym zakładzie karnym na jego wykonanie oraz, że w oku prawym widzi obraz wykrzywiony. Podniósł, że jego zdaniem biegła powinna w opinii wskazać: jakie schorzenia powodują obniżenie ostrości wzroku, ubytki w polu widzenia i wykrzywienie obrazu, a także czy dalszy jego pobyt w zakładzie karnym może stwarzać zagrożenie dla jego życia lub spowodować poważne zagrożenie jego zdrowia, na czym ma polegać jego leczenie operacyjne i wskazać ośrodki wykonujące zabiegi witrektomii (k. 62-64v).

Sąd oddalił ten wniosek, albowiem wyżej wskazane wnioski odwołującego się nie mają żadnego znaczenia dla oceny wartości dowodowej wydanej opinii. Nie jest rzeczą biegłego sądowego w sprawie o ustalenie stopnia niepełnosprawności wskazywanie w jaki sposób może dojść do obniżenia ostrości wzroku i pola widzenia, wskazywanie metod operacyjnych tego rodzaju schorzeń, czy też wskazywanie adresów ośrodków i specjalistów, którzy wykonują zabiegi witrektomii. Biegła miała za zadanie stwierdzenie jaki jest stan narządu wzroku u odwołującego się i jakie ma on z tego tytułu ograniczenia zawodowe i społeczne.

Z tych względów Sąd przyjął za podstawę orzeczenia w tej sprawie ustalenia biegłej sądowej z zakresu okulistyki, która nie znalazła podstaw do zmiany ustaleń dokonanych przez skład orzekający Wojewódzkiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w B., co do stopnia niepełnosprawności odwołującego się P. L..

Sąd podzielił ustalenia biegłej z zakresu okulistyki. Opinia została sporządzona przez lekarza specjalistę, osobę bezstronną i z dużym doświadczeniem zawodowym. Opinia zawiera stosowne ustalenia i uzasadnienia, które wyjaśnia, dlaczego biegła doszła do końcowych wniosków. Biegła, zdaniem Sądu, wnikliwie i rzetelnie oceniła stan zdrowia odwołującego się, orzekając zgodnie z zasadami wynikającymi z Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (tekst

jednolity Dz. U. z 2015 roku, poz. 1110), w którego §§ 30 i 31 określono standardy w zakresie kwalifikowania do umiarkowanego i lekkiego stopnia niepełnosprawności.

I tak zgodnie z § 30 rozporządzenia, do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osoby z naruszeniami sprawności organizmu powodującymi:

1. czasową pomoc w pełnieniu ról społecznych, co oznacza konieczność udzielenia pomocy, o której mowa w § 29 ust. 1 pkt 3, w okresach wynikających ze stanu zdrowia;
2. częściową pomoc w pełnieniu ról społecznych, co oznacza wystąpienie co najmniej jednej okoliczności, o których mowa w § 29 ust. 1 pkt 3.

W myśl z kolei § 31 rozporządzenia, do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osoby z naruszeniami sprawności organizmu powodującymi:

1. istotne obniżenie zdolności do wykonywania pracy, co oznacza naruszoną sprawność organizmu powodującą ograniczenia w wykonywaniu pracy zarobkowej znacznie obniżające wydajność pracy na danym stanowisku w porównaniu do wydajności, jaką wykazują osoby o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną;
2. ograniczenia w pełnieniu ról społecznych, co oznacza trudności doświadczane przez osobę zainteresowaną w relacjach z otoczeniem i środowiskiem według przyjętych norm społecznych, jako skutek naruszonej sprawności organizmu.

Zgodnie z definicją zawartą w § 29 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia, konieczność udzielania pomocy, w tym również w pełnieniu ról społecznych, oznacza zależność osoby od otoczenia, polegającą na udzieleniu wsparcia w czynnościach samoobsługowych, w prowadzeniu gospodarstwa domowego, współdziałania w procesie leczenia, rehabilitacji, edukacji oraz w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka, zależnych od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych.

Przez długotrwałą opiekę i pomoc w pełnieniu ról społecznych rozumie się konieczność jej sprawowania przez okres powyżej 12 miesięcy w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 (pkt 2).

W ocenie Sądu biegła prawidłowo i zgodnie z wyżej wskazanymi kryteriami oceniła stan zdrowia odwołującego się pod kątem stopnia niepełnosprawności.

Zauważyć bowiem należy, że samo tylko występowanie u odwołującego się określonego schorzenia wzroku, z powodu którego musi on korzystać z pomocy lekarzy specjalistów, nie decyduje jeszcze o możliwości zaliczenia go do znacznego stopnia niepełnosprawności, o co odwołujący wnioskuje. O stopniu niepełnosprawności (lekkim, umiarkowanym lub znacznym) decyduje bowiem dopiero odpowiednie nasilenie tych schorzeń, tj. ich wpływ na zdolność odwołującego do pracy i samodzielnego pełnienia ról społecznych, w kontekście kryteriów określonych w cytowanych powyżej przepisach.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że aktualny stan zdrowia P. L. kwalifikuje go do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim na czas określony do 30 kwietnia 2020r. i brak jest podstaw do ustalenia, iż należy zaliczyć go do osób niepełnosprawnych w stopniu znacznym.

Odwołujący się, pomimo stwierdzonych schorzeń narządu wzroku jest osobą z zachowaną zdolnością do samodzielnej egzystencji, nie wymaga pomocy innych osób w pełnieniu ról społecznych. Stwierdzone u niego schodzenia wzroku powodują pewne ograniczenia jednakże ich rodzaj i zakres nie są na tyle duże, by uznać, że jest on całkowicie niezdolny do pracy lub zdolny do pracy jedynie w warunkach chronionych. Odwołujący się jest zdolny do pełnienia ról społecznych, w tym do zatrudnienia na otwartym rynku pracy, z uwzględnieniem przeciwwskazań zdrowotnych dotyczących narządu wzroku.

Mając to na uwadze Sąd, nie znajdując podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia, oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc.